тал. Аз влагам толкова сермия, ти колко щѫ влагаш? 3) купувам нѣщо, обличам ги в' стока. Парити кога то се влагат и въртят добрѣ, много се множат та принасят полза и на онѣзи които ги има, и на други хора, които залѣйяват с' тѣх трудът си. Л. Д. 1873 р. 197. — р. 202. ~~3~~

Влаганье (то) от влагам. 1) туряние, стоварванье нѣщо стока и др. 2) влаганье сермия, капитал. 3) обличанье пари в' стока

Влаган, а, о, — и (ът) прич. от влагам.

Владалец (ът) — нуж. найд. в. владател.

Владало (то) запис за владанье на нѣщо, кѫща, дюген, позв. в. тапия

Владам гл. ср. владѣя, стопан съм на нѣщо. в. владѣя. 2) Заповѣдувам, ~~зап~~ държа, имам. ~~растения, които си плащат~~ (с' дат. падеж) господар му съм, сѣдя му. Около 384 год. на антитѣ владал княз Боре. Л. Д. 1872 р. 210. Като испуснал първата си срѣща, която била тежка, царът и дал едно голѣмо мѣсто да си влада на него. Ч. 247. 3) за болѣзн преобладава, върлува, има. По влажнитѣ и мочурливитѣ мѣста много владат трескитѣ.

Владам се гл. възвр. обхождам се, относям се, държа се. Стоян се влада добрѣ. Владай се с' родителитѣ си, както искаш да се владат с' тебе. П. З.

Владанье (то) стопанъ съм или стопанствам нѣщо; заповѣдванье на нѣщо. 2) владовище, мѣсто или нѣщо друго, което владѣе нѣкой. 3) обхода, обхожданье, обнасянье. Парените били вѣщи, защото от дѣтинство се учили на добро владанье. П. 56. Аз похвалих дѣцата за доброто им владанье. Л. Д. 1869 р. 138.

Владовище (то) имане, мѣсто или ограда и всякаква, млк. в. държава 2-ро значен.

Владика (та) 1) пръво духовно лице в' една епархия, архиерей, първосвещенник, свещенноначалник, епископ, митрополит. До кладенец владика, до владика дякони, до дякони попове. Н. 343. А врамчо свика попове, дякони още владици. Д. 16. Ще отидем да се сѫдим при владика. Д. 75 От владика стар владика, дѣ се чуло и

Влад, име на мѫж.
~~Влади, [illegible] (де) творение на~~

Владе (-ди) това що и влад.

Да би била честита агника, познал би я владика. посл.